

Liðleiðarin

Nógv óneyðugt tos og fjas kundi verið burturi í fótþóltsdystum, um liðleiðarin livdi upp til ábyrgd sína, og kendi meira til fótþóltslógina, enn hann mangan ger, sigur danski dómarn Svend E. Just

Ofra sæst í hesum dögum, bæði í sjónvarpinum og á ymsu fótþóltsvøllum í Foroyum, at leikarar eru ónógdir við avgerðir dómarsins, og mótmæla teir tí mangan harðliga.

Ofra eru tað fleiri leikarar, og ikki bert liðleiðarin, ið beinleiðis skeldast við dómarn um avgerðirnar og er úrslitið tí ofra, at leikararnir fáa gula — og í einstøkum førum reyða kortið.

Í seinasta blaðnum hjá Danska Fødbólldómmer-Union, «Fødbólldómmeren», skrivur Svend E. Just grein um tær uppgevar ein liðleiðari m.a. hevur, og nemur hann eisini við ymsu mótmælini, ið ein dómari fær fyri dómning sína.

Vit foyva okkum at endurprenta greinina, ið ber heitið «Noget om anførerens opgaver».

Vinteren med dens indlæring/opfriskning af fodboldloven krydret med lidt psykologi er overstået for denne gang. Turneringen er startet, og de første kampe er overstået. I disse har man — for at holde styr på spillere og ledere — anvendt sin lærdom og den erfaring, der er indhøstet gennem årene. Teoretisk viden, psykologisk og praktisk sans samt erfaring betyder, at man i det store og hele har styr på tingene. Detaljer og enkelt-situationer kan altid og vil altid kunne give anledning til fejltagelser og forskellige opfattelser af det passerede. Men det fungerer i det væsentlige — næsten. Der er nemlig stadig en del helt unødvendig vovl og uro.

Det, der mangler i denne sammenhæng, er uddan-

nelse af fodboldholdenes anfører. Så længe anførerne ikke kender de mest almindelige

«færdselsregler», ja, ligefrem påstår ret til at «køre over for rødt», så bliver det aldrig så godt, som det kan og bør være.

Unionerne bør på et eller andet snarligt tidspunkt stille krav til klubberne om, at i hvert fald en anfører skal kunne de mest almindelige regler i fodboldloven samt have lyttet til lidt elementær psykologi. Der skal selvfølgelig være plads til temperament, eller bliver det hele sgu så kedeligt, men det kan ikke være rigtigt, at en anfører kun skal vælge bane/bold og stille dumme spørgsmål/brokke sig til dommeren.

Om psykologien kan kort siges, at en anfører (til dette job kan/bor man ikke vælge hvem som helst) skal have forståelse for dommerens situation, herunder at anførerens hold normalt kun vil opnå negative effekter ved demonstrationer (brokkeri) mod dommeren. Jeg har før været i den slags situationer at spørge anførerne om, hvorvidt han har erfaring for, at en dommer retter sig efter dem, der brokker sig, og om han har fået en dommer til at ændre kendelse gennem brokkeri. Svarene har altid været, at det har han ikke. Hvorefter jeg har repliceret: «Så brug venligst den erfaring».

Hvad angår reglerne burde anførerne vide, fx at der i forbindelse med de fleste lovovertrædelser skal være tale om, at overtrædelsen er begået forsætlig, og at en vurdering heraf naturligvis må bero på et skøn. Han bør kende

denne regel i forbindelse med «hands» og ikke som de andre spillere gabe op om, at han der havde håndarm i berøring med bolden i hvert fald fik en fordel ud af situationen og derfor skal straffes. — Et andet eksempel. En spiller bliver holdt i benet armen inde i straffesparkfeltet efter at bolden er uden for hans spilleafstand, men stadig i spik. Der fløjtes, og hvad hører man så: «Hold da op, mand, han havde jo ikke en chance for at spille score». Dommeren burde i hvert fald fra anførerens kunne blive fri for den slags vovl.

Afstandsreglen ved fri-spark, normalt 9,15 m, burde det være anførerens pligt at bidrage til bliver overholdt. Det kan ikke være rigtigt — som vi til huddløshed ser i internationale kampe — at dommerne skal være «opmalere» og «murdirigter». Ved spillerne ikke, hvor meget 9,15 m sådan cirka er, må de ove sig under træningen.

Af andre ting, der bør vides, kan nævnes de kriterier, som dommeren lægger til grund ved bedømmelsen (skøn) af, om der er off-side.

Nævnes kan også viden om, at hele bolden — målt lodret ned fra boldkanten — skal være over en streg for at være ude eller i mål. Man bør også vide, at stregerne hører med til de felter de afgrænser. Endelig kan nævnes reglerne for udskiftning og spillerbehandling på banen samt kravene til bolden, der spilles med.

Jeg har sagt det for. Nu er det gentaget.



B68—LÍF, 1. deild: 2—2 (1—0):

Málini telja

LÍF-leikararnir kunnu sanniliga vera glaðir fyri at tað eru málini, ið telja og ikki spælið, serliga eftir dystin móti B68 á Toftum leygardagin

Leygardagin hittust bæði hotnliðini í 1. deild, B68 og LÍF, til landskappingardyst á vøllinum á Toftum.

Bæði liðini, og serliga LÍF, høvdu harðliga brúk fyri teimum báðum stigunum, ið hiðani kundu heintast. Ein skuldi trúð, at tað kundi elvt til ein spennandi dyst, við nógvum málátøknum, men so var avgjört ikki.

Fyrri hálvleikur, og meginparturin av seinna hálvleiki, vóru harafturimóti rættliga keðilgir at hyggja eftir.

Ogvuliga lítið flog var yvir spælinum, og dysturin var sum heild ógvuliga spakur. Hvørki av liðunum gjørdtu tað heilt stóra fyrri at fáa nakað veruligt spæl burtur úr.

Men, tá 15 minuttir vóru leiktir av fyrri hálvleiki, kom tó fyrsta málið í dystinum. Ikki heilt óvænta var tað B68, ið átti hetta málið, tí av tí sindrinum av spæli, ið var at siggja hendan dagin, var tað B68, ið átti stórta helmingin.

Tað var Jógvan Petersen, ið knappliga gerst friur við bóltinum í LÍF-brotsteiginum, og hann letur ikki hendan møguleikan gleppa sær av hondum, og setur bóltin trygt í netið uttan møguleika hjá málmanni lorríksskinga at bjarga.

2—0

Tá 33 min. vóru leiktir av fyrri hálvleiki, mundu

toftamenn økt um leiðsluna aftur. Tá gjørdist rættuligt klump-spæl inni í málteiginum hjá LÍF. Málmaður teirra blakaði seg í eini roynd at fáa bóltin, men hann náddi honum ikki. Eftir at bólturin hevði nomið við fleiri bein av báðum liðum, eydnaðist tað einum LÍF-ára at skjóta bóltin vekk, so tað ikki aftur hesa ferð eydnaðist B68 at fáa hann í netið.

Fleiri mál komu ikki í hesum hálvleikinum, men annar hálvleikur var bert 4 minuttir gamal, tá bólturin kom í hondina á einum av leikarunum hjá LÍF, og dómarn var ikki í iva og dømdi brotsspark til B68.

Simun Johannesen varð settur at skjóta brotssparkið, og bólturin endaði í netinum hjá LÍF, so B68 nú var á odda 2—0.

So at siga allan fyrri hálvleik hevði B68 stórta partin av spælinum, so Kjartan í B68-málinum ikki hevði so nógv at gera tá. Men í seinna hálvleiki fekk hann tó munandi meira at gera. Ikki tí at spælið hjá LÍF øktist so øgiligt, men heldur tí at spælið hjá B68 gjørdist minni, møguleika í at teir nú hildu sigurin vera tryggjaðan.

Ja, dysturin var so illa leiktur allan fyrri hálvleik og 40 teir fyrstu minuttirnar av seinna hálvleiki, at tað eydnaðist eini ær, sum við lambi sinum kom spákandi inn á vøllin, at vekkja stórri áhuga imillum áskoðararnar enn dysturin.

2 mál í 2 min.

Men tá 42 minuttir vóru farnir av seinna hálvleiki, hendi nakað, ið helst fáur hevði væntað. Knappliga sleppur Berg Vatnhamar leysur í B68-brotsteiginum, og hann setur bóltin í netið. Nú var stóðan 2—1, og av tí at so lítil tíð var eftir, væntaðu tey flestu at B68 hóast alt fór av vøllinum aftur við báðum stigunum.

Men so var ikki. Ikki gingu meira enn tveir minuttir, so dómarn brotsspark til LÍF, og enn eina ferð er tað Berg Vatnhamar, sum setur bóltin í netið, so stóðan nú var 2—2.

Fleiri mál komu ikki í dystinum, og hesi liðini fingust sostatt eitt stig og tvey mál í part burtur úr hesum dystinum, og tað kunnu lorríkingar serliga verða ógvuliga glaðir fyri, tí teir høvdu avgjört minna partin av spælinum, hóast teir royndu eitt sindur meira í seinna hálvleiki enn í fyrri.

Dómarn kom ikki væl frá dystinum. Eftir dystin segði ein av áskoðarunum, at hann hevði floyta dystin í sand og søku, og tað var kanska eitt sindur um tað, hóast orðingin kanska var heldur bondsk. Lítið skuldi eisini ofta til at hann hótti við gula kortinum, bert eitt orð, ið ikki var heilt vinarligt, hóast tað ikki var sagt til dómarn ella mótsælara. Men hóast fleiri ávaringar, komu bert tvey gul kort. Eitt til hvørt liðið.



Ítróttarskrivari:
sofus
og
john

Ítróttarskrivari SOSIALINS eru opnar fyri lesarabrevum. Um okkurt er at greiða frá, at finnst at, ella fegnast yvir, ber til at skriva hetta í SOSIALIN

NÚ
kemur

tíðindablaðið
sosialurinn

3 ferðir
um
vikuna